

מסורת הש"ס

(א) פרה פ"ט מ"ז, (ב) מנחות כג. [בינה לח:], (ג) [מנחות כג:], (ד) [חולין עא. עזר כג.], (ה) שנתעברה בשחטה שהוא הרוב והס"ד. "ז"ק, (ו) כמו אם היא טומאה כמאן. "ז"ק, (ז) כזית בכדי. "ז"ק, (ח) תורת נלל ורקב כמו. "ז"ק, (ט) דמטעמיה לשפיר. "ז"ק, (י) ברוב וטומאה קלה כו' הד"א. "ז"ק, (י) הרוב. "ז"ק,

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו גרשום

ואותה סאה עצמה חיבבם
 ניקודין. משום דהוא אש
 תרומה מטמא כסא חולין.
 ואת דאמרי ניקודין פירורין
 ופירורין פחות מצביעה
 אכיל לכולהו סאה שעלה
 לשאר ניקודין. למי':
 סאה כרעא מה בעפע. אדא
 חולין אכלו ניקודין [אחא]
 ופשי' ליה דהא:
 שנעלה חיי שעלה: גזירה
 שם אבי' מקמק את
 סאה כולין מטמא קרי ועוד
 ממין זה מהני חולין וטבר
 איכילט סא' כס' חולין
 אדא ברובא בניי כס' ועוד
 [ימיין] דאימא בהו דני
 כס' ועוד איהו מהו דא
 אפשר אלא ליהו כס' ושטרו
 מן סאה תרומה מטמא
 שנעלה בהו אצ"י. דאמרי
 חיי סאה שנעלה חיי סאה
 שעלה מטמא מין אחוה
 דא מיני הוצא כס' חולין
 וטבר ועיור מחרות טיטול
 ברב אלא מצפספין חיי
 וטמאין: א"ל. אביי אלא דמי
 ציר לוא (דאמרי) דאמרי
 חיי לוא דטומאה עזרת
 טומאה דהא' משוי טמא
 והא' כס' חולין מטמא הלכך
 מצפספין: כלל סהור מין
 סהור שבור מין ציטור
 טומאה. כלקמדי' מי ציטור
 סהורין המים שבקדור עם
 מיעוט מים מטמא אביי
 א"ל: מצפספין: אביי

אלה לר"א דלמרא שאני אומר מי חשבינן להו כטוהוין לגמרי וקאמרי יאכלנו נקודים או ילושו: מה עטס. לא חשבינן להו חולין גמורין ^א לרבען כיון דבטלה י"ז לר"א הואיל ואית ליה שאני אומר: גזירה שמה ^ב צינא כו'. דאי חשבינן להו טוהוין לגמרי איכא למיחש כי הוה ליה קב שאר חולין טמאין מייתי י"ז לה ומערב זה בקב ועוד ממין זה וקסבר ^א וי א צבטלה לקב קמא ברובא דהאי קב ועוד וכוון דליכא צבאי קב ועוד משהו אחד ממאה טמא מן התרומה טמאה שנפלו שם וצבטלין עכשיו מוצא טמא ראשון את טמא שני וייעור מתורת י"ז טהורה ומצטרף עם זה והוו להו פלגא ופלגא ולא יצטרף. אלמא טומאה צבטלה חזרה ויטבטלה מתורת טהרה: א"ל אם טומאה עוררה את טומאה טהרה יעורר את הטומאה. בתמיה. כלומר מים שבקדרה שטהורים היאך יעוררו מים שצביר לטמא: אישעיה. לרבי ירמיה: אפר כשר. של פרה אדומה: אפר מקלה. אפר דעלמא: לטמא. את הנוגע זה כדכתיב והטועה צמי הדעה יטמא (מגדרי יט): ואלא אמרם טומאה. התמצטלת ברוב לא צטלה לגמרי אלא כמאן דאיתיה דמי דאי משכחת טומאה אחריית מצטרפת צדה נהי דהאי אפר י"ז צמגע לא מטמא לכיון דרובו טהור אחריין צאפר מקלה נגע שהוא הרוב אצל צמשא מיהא ליטמא דלא מ"מ הטומאה נשא והסיע וק"ל דמי חטאת ואפר חטאת מטמאין צמשא צפ"ק דיומא (דף ד.). י"ז צטילה צשחוטא. חתיכת נצילה שנתערבה צשתי חתיכות שחוטות צטלה נצלה ברוב מטמא דמין צשאניו מינו צטל והאי מין צשאניו מינו הוא: דאי אפשר לשחוטא שסיעשה נצילה וימאן דגריס שאי אפשר לנצילה שסיעשה שחוטא צשפא הא דלא אפשר לנצילה שפא לא תורת

שחוטת שלל תטמא כלום כגון כי מקרחה לה יין פרחת טומאה מינה דאמרינן לקמן [ע"ז] הראייה לגר קרויה נבילה והכי מפרש בזמנות בפרק הקומץ רבא [נב]. ואי אמת טומאה שבטלה כמאן דאיתא דמיא דאי משכחת טומאה אחרימי חורה ונעורה ה"נ דאי דבמגע לא מטמא ללא אולין אחר יין חתיכת נבילה י' בשתים דשחוטת: אינה מטמאה לא במגע ולא במשא. ואוקימנא לעיל משום דיטול ברוב נגעו בה ואי טומאה המתבטלת ברוב כמאן דאיתא דמי טמא במשא: טומאה חמורה. דהיינו משא: עד לגר. עד שהיא ראויה לאכילת גר תושב אבל אם פרחת ואינה ראויה לגר תו לא מטמאה במשא אבל

ביטול ברוב משום דסוף סוף הרי נושא בזית נצילה ולענין איסור מ
(זכס ד' עה.) לפיגול ויותר וטמא שכלן זה בזה ואכלן פטור
איסורין מצטלין זה את זה משמע דבהיתר פשיטא לכ"ע דמצטל
ומא יהיה פטור אפי' היה אוכל^ל כדרי אכילת פסח אע"ג דמה
בחולין (דף נט:) וליצטל ברובא ומשני בריה שאני משמע דאיסור מ
בינה^ל (דף נה.) גבי ליצטל מים ומלח לגבי עיסה מיייתי עלה נתעמ
מייטל בטיל וי"ל דלענין אכילה כל משהו ומשהו כשנכנס בזה
דישור ואע"ג דמסמכר דטומאה משא גופיה ליחא אלא מדרגין
איסור ללא דמי מטעמא דפרישת: **הניחא** **אבר פדא** ב"ר
^ל ומטעם ביטול ברוב הוא כדמפרש ר' יוחנן צהדיא צפרק המפלס
כטעמא דר"א בן יעקב ומההיא הוה מני לאקשויי אפי' לבר פדה
צאהל אלמא טומאה כמאן דליחא וי"ל דהוה מני לדשוויי ^ל כר"ל
לצבול צורה דהאי נפל שצבולא איז עליו לא תורת צבר ולא תורת
יש כאן הוה^ל דמטמאין שפיר לפיכך לרבי יוחנן כשנטל כל שבו
^ל מטעם לצבול צורה ועוד וי"ל דהוה מני לשנויי דהאי דנדה
הא דאיטריך לעיל רבי יוחנן טעמא משום ביטול ברוב לפי סבצומה
טעמא דביטול^ל **ר' בר**: **טומאה** קדָה עד **אֲבָבָב**. צטומאה
כל המיוחד לאוכל אדם טמא עד שיפסל מלאכול כלבז וטומא
חררה דם טמאם צמגע דאמרי' דם הלידה נגע שואו ^ל (א"א)
ביטול ברוב נגעו צה ^ל ואין נראה דכל טומאת נצילה בין מגע

חר הרוב לטמא. אם רוב הוא אפר פרה מטמא כדכתיב והנפש הנוגעת חטמה עד הערב: ואי אמרת טומא נגע ההוא דפרה: כיבשת מיהא איטימי. אם נשאו כלול הרי ש' בו פרה: אין הכימי האה איתמר עלה ש.א. וקדאמרת טומאה כמאן דאיתיה דמיא: אשתיק. רבדימי: וזמפרת למרודא מיהא לאקשיא דשני האה. ונפסלה מלאכל לגר: וטומאה קלה. טומאת אובלין כבביצה ערלום מטמא עד שאינן ארויין ללכל.

הלוקח בהמה פרק שלישי בכורות

סדר אבטליניהו ברובא. תימה מה יועיל הא חין מבטלין
[איסור] לכתחלה ואפי' שוגג אם בטלו אינו מבטול למ"ד
בגיטין (דף נד:) נפלו ונתפלאו בין בשוגג בין במזיד לא יעלו
מיהו איכא למ"ד התם בשוגג יעלו ושמה הא חשיב שוגג כשסבור

לִיְהוָה יִכְאֹלוּ נְקוּדֵי אוֹר
פִּירוֹת אוֹר תִּתְחַלֵּק
הָאֵל כְּבִיצָה בְּמִקְוֶה
עֲשֶׂה גִזְרֵה שְׂמֵא יִבְיֵא
אֶחָד וְקָב וְעוֹד מִמֵּין
כִּבְיָא וְכִיּוֹן דְּאִיכָא הָאֵל
מִמֵּינוּ וְנִיעוֹר אֵל אִם
שִׁטְהֵרָה עוֹרֶרֶת טוֹמָאָה:
שְׁתַּעֲרֵב בְּאִפֵּר מִקְלָה
טַמְא וְאִי רֹבֵא אִפֵּר
אֵל אִמְרֵת מוֹמָאָה

מִשָּׁח מִטְמֵא וְעַל כִּרְחֹק כִּשְׁשׁ צִבְעִילָה
כִּי־תִמָּא בְּמִקּוֹם אֶחָד דְּלִי לֹא הֵכִי
בְּמִשָּׁח יֵלֵךְ לֵאמֹר כִּי מִטְמֵא לְמִדְּבָרָה הַדְּעוּרָה
וְהַרְעוּצָה (חֲוִילִין קֶדֶד:) דְּשֵׁנִי חֲלָאִי זִיתִּים
דְּנִבְיִילָה שְׁתַּחֲסֵם בְּקִיסָם אִפְּלִיו הוֹלִיךְ
וְהִיבִיל כָּל הַיּוֹם כּוּלּוּ טַהוֹר אֲלֵלָה
הִיבִיל דְּמִרְוִיד וְדִצּוֹק זֶה צוּה קֶלֶת
וְתִימָה אִי דִנְגַע צִבֵּל הַזִּיתִים אֲמֵלִי
טַהוֹר דְּלִפִּי׃ וְגַע צִבּוּלּוּ מִשְׁמַע דְּטַהוֹר
דְּוִמִּיל דְּמִשָּׁח אֲלֵלָה הִיבִיל לֵלָה נְגוּעָה
כוּלּוּ צִבֵּת אֶחָת אֲלֵלָה נְגַע צוּה וְחֹזֵר
וְגַע צוּה אֲפֶשֶׁר דְּטַהוֹר כִּיּוֹן דְּצִבֵּל
פֶּעַם שְׁנוּעָה אִין יוֹדַע יֵט שִׁיחָא נְגוּעָה
צְטוּמָאִה וְלֹא הוּי נִמִּי סַפֵּק טוּמָאִה
צִרְשׁוֹת הַיִּחִיד כִּיּוֹן דְּצִטְלָה צִרְשׁוֹת
יֵט וְעוֹד יֵט לְפָרֵשׁ כְּשִׁנְיֻמָּה הֵכֵל יֵט דְּיָחַד
נִבְיִילָה וְשְׁחוּטָה הֵכִי כְּמוֹ מִרְוִיד וְחֵמֵל
שְׁפִיר אִפִּי לִרְ״ע דְּהַעוֹר וְהַרְעוּצָה
(ג״ס 12 סס) דְּלֵע״ג דְּפִלְגִי תֵּסֵס אִפִּי׃
צִמְרוּדִד לֵלָה מְנוּמָה בְּמִשָּׁח הַיִּינוּ
צְעוֹר אֲלֵל צִמְרוּדִד בְּקִיסָם אִפְּלִיו
ר״ע מוֹדֵה דְּקִאֲמֵר תֵּסֵס וְמוֹדֵה ר״ע׃
צִשֵׁי חֲלָאִי זִיתִים שְׁתַּחֲסֵם בְּקִיסָם
וְהַסֵּטִין שְׁהוּא טוּמָא וְמוֹקִי לִיָּה צִמְרוּדִד

ואפילו לא יהא הסיטון דהסם דוקא אללא אפי' צמגע מטמא לא
צמגע לא מטמא לא הוה מטמא צמשא מ"מ בהאי דהכא לא מטמא
צמגע דנטל צרוב וקאט תימא דכיון י"א דחשיב הכא חיבור
צמרוד צקסם מההוא טעמא דמטמא צמשא משום דטומאה כמאן
דאימא דמיא מההוא טעמא גופי'ה טמא צמגע ויש ללחק ואת'
י"א ויכין דלא אחי הכא לכלל מגע היכי מטמא צמשא לרע"י וי"ל
דה"מ כגון קולית חתומה שאין יכול ליגע או כגון שני תחאי ויתים
על העור דפליגי ר' ישמעאל ור"ע אבל הכא דאיכא י"א שם שיעור
טומאה צמקום אחד וצר מגע הוא אללא דאין ידוע אחיבו צא לכלל
מגע קרינא ציה ואת' מאי שגא דלענין טומאת משא לא מהני
י"א דאפילו איסורין צמטלין זה את זה כדאמר ר"ל צפרק התערובות
י"א י"א א"א שלא ירבה מין של חצירו ויבטלנו ודייק מינה ש"מ
שהוא האיסור והי"א י"א י"א מיעלה הגבילה והצאטוה אפי' דצמשא
שפך היא אכל כוית נצילה צדיי אכילת פרס ונשי גיד הנשה פריך
נטל צרוב צב"מ כי לא הוי צריה או את שדרכו וכל שדרכו ובסוף
קצ חטיין של חצירו צקדים שלו דנהי דלר' יהודה לא בטל לרצון
לליעה קמא קמא בטל צרוב היטר ודמי למגע כשנגע וחזר ונגע
הא מתבטל צרוב מ"מ נהי דגזר רבן לענין משא לא גזר לענין
אחאי לא פריך מההיא דר"ש דלעיל דנימוק הולד עד שלא יא'
(דנ"ה ס.) ולעיל נמי קאמר דאמר דצר אחד משמע דטעמא דר"ש
דגבי טומאת מת לא שייך דלרעה לגר דאליעה מטמאה
פליג אור"י ויוחנן צפרק המפלת (סא ו"ה ס:) דמפרש טעמא משום
עצמות ולא לא (י) חולין כמו שפי' צנדה א"י מטעמא דמת שלם
מנו צדס הלידה טעור דחו ליכא הכא מת שלם ור"ל מטרה ליה
אין דלמר אין מאהיל וחזר ומאהיל: **טומאה** חבורה עד צ"ב.
ו"א דאימא ליה אחת ו"א אחת ו"א עד לכלב אבל צבא פדא י"א צלא
ה פשיטא ליה לכולוהו דעד לכלב כדחתן טהרות (פ"ח משנה ו)
י"א דטומאה חמורה י"א משא וטומאה קלה היינו מגע ו"א דאין
והשטא לפרשוהו אית נמי לצר פדא דא"ר דא"ר יוחנן לעיל משא
משא קורא טומאה חמורה והוא עד לגר דא' דריש טעמא צמקום

[illegible]

כג.

כה א ב מיי פטי' מהל'
 פרה הלכה ד'
 בו ד מיי פ"א מהל' שאר
 אבות הטומאות ה' :
 ד מיי פ"ד מהל' נסורות
 ה' י טוס"פ ע"י ק' שטו
 קט"ו :
 ה מיי פ"א מהל' שאר
 אבות הטומאות ה' טו :
 בו ד מיי שס הלכה ד'
 [דע דעס הל' י' וע"ש
 פ"ג ה' י' וע"ש פ"ד ה'
 י' ועד כ"ב פ"א מהל' טומאת
 ארכלין ה' י' פסק כרבי
 יוחנן:]

הגהות הב"ח

(א) גמ' אחאי דנהי דבמגע
לא מטמא וכו' אישתיק א"ל
למא שאני: (ב) שם לכלב
הא ודאי לא חזיא: (ג) רש"י
ד"ה גזירה וכו' וקסבר
איבטלינהו לקב קמא:

שיטה מקובצת

[illegible]

(א) נראה דגרס צרש"י דאזלינן
אחר הרוב ואמרינן כו'.